

Formanden:

Vi er nok ved at bevæge os over i en mere generel diskussion om beslutningsprocesser, så dette er den sidste korte bemærkning til hr. Gade.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Den vil jeg så lade handle om netop den fjerde indtægt, hvor jeg uden at røbe, hvad der er blevet sagt i Markedsudvalget, kan røbe stemningen i Markedsudvalget den dag, der blev givet det mandat, hvor man skulle ned at sige ja til det. Stemningen i det danske markedsudvalg var, at det nærmest var uforsvarligt på det givne grundlag.

Formanden:

Udenrigsministeren slutter debatten.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Men der var et flertal, der bakkede op bag regeringens indstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af renter af forbrugslån og af skattekontrolløven. (Lempelse af forbrugsrenteafgiften og udvidelse af rentekontrolordningen).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 11/10 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pia Gjellerup (S):**

Mangfoldige har de socialdemokrater været, som fra denne talerstol har forudsagt de kaotiske tilstande, som vil blive en følge af vel nok nutidens mest jammerlige lovgivning: loven om renteaftagten fra oktober 1986.

Jeg skal her blot fremdrage ét citat fra den debat, der i oktober 1986 blev ført forud for vedtagelsen. Jeg citerer fra Folketingstidende 1986-87, 1. saml., sp. 678, hvor hr. Lykkesoft sagde:

»Hvad angår lovforslag nr. L 5, var vi i Socialdemokratiet fra starten overbevist om, at lovforslaget ville medføre uacceptable vilkårligheder, et kaos og administrationsbesvær og en spekulation, der ville anfægte både den aftalte og vedtagne skattereforms praktiske gennemførelse og dens filosofi.«

I oppositionen, der stemte mod forslaget, var man fuldt ud klar over, hvad der ville ske. Men skatteministeren, der har ansvaret for administrationen, og bag ham den daværende regering og De Radikale, trumfede uforstyrret loven igennem Folketinget. Vi fik i oppositionen desværre kun alt for meget ret. Der blev kaos, og der er kaos. Med en indsats fra Socialdemokratiets side for at få fjernet afgiften for gamle lån er vi nu efter næsten ét års arbejde nået frem til at få fjernet afgiften af gamle lån optaget før 1. juli 1988. Undervejs i forhandlingerne lykkedes det ikke at komme langt nok med den renteaftagten, der skal betales for 1987. Det mest logiske havde været at fjerne denne helt, for der er jo tale om lutter gamle lån efter den definition, vi nu ellers er enige om.

Da vi fra Socialdemokratiets side lagde mindst lige så megen vægt på at få fjernet afgiften af gamle lån helt for fremtiden, og da der ikke tegnede sig et flertal for dette uden om regeringen, lykkedes det ikke at fjerne renteaftagten for 1987. Vi fik halvdelen af opkrævningerne ud af systemet oven i dem, vi fik ud allerede i januar. Vi fik under forhandlingerne skatteministerens garanti for, at resten ville kunne administreres, og at han ville tage det fulde ansvar for administrationen.

Det er derfor rystende, at vi, efter at vi med lodder og trisser fik udsat indbetalingsfristen til januar 1989 og efter garantien om administrationen, nu uden varsel i et tilfældigt svar til